

Odporcovia: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb), College van burgemeester en wethouders van de gemeente Arnhem, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Gravenhage, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Hertogenbosch, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rijswijk, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rotterdam

Prejudiciálne otázky

1. Treba článok 20 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že tento článok členskému štátu bráni v tom, aby štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý vykonáva každodennú a skutočnú opateru svojho maloletého dieťaťa, ktoré je štátnym príslušníkom tohto členského štátu, odoprel právo na pobyt v tomto členskom štáte?
2. Je pre odpoveď na túto otázku relevantná skutočnosť, že tento rodič nevykonáva právnu, finančnú a/alebo emocionálnu starostlivosť sám a ďalej, že nie je vylúčené, že druhý rodič, ktorý je štátnym príslušníkom tohto členského štátu, by *de facto* mohol byť schopný postarať sa o dieťa? Je rodič so štátnou príslušnosťou tretej krajiny v tomto prípade povinný hodnoverne preukázať, že druhý rodič nemôže prevziať rodičovskú starostlivosť o dieťa, takže dieťa by bolo nútené opustiť územie Únie, keby sa rodičovi so štátnou príslušnosťou tretej krajiny odoprelo právo na pobyt?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Španielsko) 20. marca 2015 – María Pilar Plaza Bravo/Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

(Vec C-137/15)

(2015/C 178/11)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľka: María Pilar Plaza Bravo

Odporca: Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

Prejudiciálna otázka

Bráni článok 4 ods. 1 smernice Rady 79/7/E[H]S⁽¹⁾ z 19. decembra 1978 o postupnom vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach súvisiacich so sociálnym zabezpečením za okolností, akými sú okolnosti prejednávaneho sporu, vnútroštátnej právnej úprave, na základe ktorej sa pri výpočte sumy dávky v úplnej nezamestnanosti vyplývajúcej zo straty jediného zamestnania na kratší pracovný čas na všeobecne stanovenú maximálnu sumu uplatní podielový koeficient, ktorý zodpovedá percentuálnemu podielu kratšieho pracovného času na pracovnom čase porovnateľného pracovníka, ktorý pracuje na plný úväzok, s prihliadnutím na to, že v tomto členskom štáte sú pracovníkmi na kratší pracovný čas prevažne ženy?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 6, s. 24; Mim. vyd. 05/001, s. 215.